

Зміст

Білоружка і Червоноружка Казка братів Ґрімм, художниця Сара Торретта.....	7
Принц Ельф Казка мадам д'Онуга, художник Лука Полі.....	16
Золотокоса Фея Казка мадам д'Онуга, художниця Сара Джаннассі.....	26
Принцеса Бабіола Казка мадам д'Онуга, художник Джордж Бросегіні.....	36
Йоринда і Йорингель Казка братів Ґрімм, художниця Франческа Пеші.....	48
Лань у лісі Казка мадам д'Онуга, художниця Сара Уґолотті.....	56
Ганс-Їжак Казка братів Ґрімм, художник Фабіано Фіорін.....	68
Синій птах Казка мадам д'Онуга, художниця Аліда Массарі.....	77
Мамула Казка Клеменса Марії Брентано, художниця Роберта Тедеші.....	88
Біла кицька Казка мадам д'Онуга, художниця К'яра Ґамбіно.....	97
Семеро круків Казка братів Ґрімм, художниця Сильвія Форзані.....	107
Помаранчеве дерево і бджілка Казка мадам д'Онуга, художниця Джулія Барателла.....	114

Білоружка і Червоноружка

Казка братів Грімм, художниця Сара Торретта

У лісовій хатинці мешкали дві добрі й щедрі сестри. Матуся дала їм імена своїх улюблених квітів: Білоружка і Червоноружка. Одного зимового вечора, коли надворі тихенько падав лапатий сніг, господиня та її доньки почули, що у двері хтось стукає.

– Мабуть, якийсь подорожній змерз і шукає притулку! – вигукнула Червоноружка й побігла до дверей. Але, відчинивши, вона побачила величезного ведмедя і злякано скрикнула.

Чарівний звір людським голосом звернувся до дівчини:

— Не бійся, добра панночко,
я не заподію вам шкоди.
Я просто шукаю місця,
де можна погрітися.

Утішена цими словами, дівчина запросила звіра до хати. Ведмідь увійшов, примостився біля каміна й швидко заснув.

Звір і дві сестри стали добрими друзями. Час від часу Білоружка і Червоноружка бавилися з ведмедем. Смикали за хутро й лоскотали, а той хихотів і примовляв:

— Глядіть, до смерті залоскочете!
Якщо ж мене погубите, заміжніми не будете!

Сестри допитувалися, що означають ті дивні слова, але ведмідь не відповідав.

Зима скінчилася, і настала весна. Звір сказав сестрам, що розлучиться з ними на якийсь час:

— Коли літо приходить і сонячні промені припікають,
злі гноми зі своїх печер вибігають.
У лісі нишпорять: шукають усе, що можуть лиш знайти.
Додому мушу йти і свій скарб там стерегти.

І сказавши це дівчаткам, ведмідь зник у лісових хащах.

Минув час. Якось Білоружка й Червоноружка пішли в ліс збирати хмиз і раптом побачили гнома, що стрибав біля поваленого дерева.

— Усе гаразд, дядечку? — чемно запитали сестри.

– Чого стоїте та гав ловите?! Борода моя застрягла, хіба не бачите?! – гарикнув той.

Білоружка і Червоноружка заходилися тягти й смикати довгу сиву бороду, щоб вивільнити її, та марно. Поки невдячний коротун обзивав їх нездарамі, дівчата взяли ножиці й відрізували кінчик бороди. Нарешті вдалося визволити його, але...

Замість подякувати, гном, звільнившись, знавіснів і ну гани-ти дівчат! А тоді, завдавши на плече торбу із золотом, що була схована між корінням дерева, чкурнув геть.

Збігло кілька днів, і знову сестри натрапили на гнома. Той несамовито стрибав на березі ставка.

– Обережно, дядечку, не впадїть у воду! – гукнули дівчата. Але він лише огризнувся у відповідь:

– Хіба я дурний? Це огидна риба затягує мене у воду: моя борода зачепилася за вудку!

І знову Білоружка і Червоноружка кинулися його рятувати. Та щоб вивільнити бороду від рибальського гачка, мусили відтяти ще шматочок. Розлючений гном насварив їх і, схопивши обіруч величезну торбу з перлами, дременує геть.